

[Finansministeren.]

at vi har indirekte Skatter nok. Det vil jeg ogsaa sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som bebrejdede os vor Stilling og for øvrigt naturligvis stillede sig afvisende paa Forhaand til det Lovforslag, der foreligger her i Dag, og sagde, at han vil vente. Det er der ikke noget at sige til. Men naar han bebrejdede os Vedtagelsen af de indirekte Skatter, vil jeg sige, at vi har været nødsaget til at skaffe Penge ved indirekte Skatter for at kunne gennemføre Bevillinger til Foranstaltninger, vi mente nødvendige. Det nytter jo ikke at staa op her og afskære ethvert Samarbejde med andre, naar et saadant Samarbejde er Betingelsen for at kunne gennemføre en Sag. Derfor har vi maattet gaa de indirekte Skatters Vej i visse Tilfælde. Men nu at følge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og komme med Forslag om nye indirekte Skatter, deri kan jeg ikke tjene det ærede Medlem.

Det ærede Medlem talte om ensartede Beskatningstillæg. Jeg forstod ikke, hvad det ærede Medlem mente, idet han i samme Forbindelse henviste til Nakskov og Horsens. Jeg forstaar ikke, hvad det har med denne Sag at gøre. Hvis det ærede Medlem vil fordybe sig i disse to Kommuners økonomiske Forhold, bør han undersøge, hvilke Byrder han som Rigsdagsmand har været med til at vælte over paa Kommunerne, og som har bidraget til, at disse to Kommuner og mange andre i denne Tid føler økonomiske Vanskeligheder. For øvrigt kan jeg ikke se, at det har fjerneste Forbindelse med det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte om § 7 i Renteskattelovforslaget og var imod, at Renteskatten ikke skulde bortfalde, naar Landbrugets Forrentningsprocent naaede $3\frac{1}{2}$, men at der bibeholdtes en Skat paa 5 pCt. efter den Tid. Jeg tror, at det vil blive nødvendigt i den kommende Tid at have Penge til Raadighed, selv om Landbrugets Forrentningsforhold bliver saa gode, at Landbrugerne ikke behøver det Tilskud, som foreslaas i det Lovforslag, som den højtærede Indenrigsminister har forelagt. At denne Skattelovs Gennemførelse skulde kunne have nogen Indflydelse paa Beskæftigelsesmulighederne, kan jeg ikke se. Jeg kan ikke indse, at Pengene skal blive dyrere, fordi man foretager en Beskatning af den Art, som her er foreslaaet.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var saa glad ved at have fundet en Forbundsfælle i „Politiken“ og paaviste, at den Mand, der nu havde 2 500 Kr. i Indtægt, var daarligere stillet end den Mand,

der havde 2 400 Kr., synes jeg, at det ærede Medlem selv burde regne dette Stykke ud, inden han gav det sin Tilslutning. Man kan stille saa mange Regnestykker op, og man kan sige: Nu opkræves der dobbelt Skat i 1934, fordi den første Opkrævning skal finde Sted den 2. Januar og den anden den 1. Oktober. Men det er to Skatteaar, to Finansaar, der er Tale om. (*Christmas Møller*: Det er eet Kalenderaar). Det er to Regnskabsaar; det er Regnskabsaar, ikke Kalenderaar, man regner med. Stiller man Regnestykket rigtigt op, vil det vise sig, at den Mand, som har 2 500 Kr. i Renteindtægt, kommer til at betale 250 Kr., saa at han altsaa har 2 250 Kr. tilbage, medens den Mand, der har en Indtægt paa 2 400 Kr., faar en Nedsættelse paa 500 Kr. og derefter betaler 190 Kr. i Skat og har tilbage 2 210 Kr., altsaa mindre end Manden med de 2 500 Kr. Jeg tror, det ærede Medlem en anden Gang burde vente og gennemgaa de Regnestykker, der kommer frem, inden han omtaler dem i Tinget.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) erklærede, at han ikke havde haft Tid til at sætte sig ind i Lovforslagene. Det er der ikke noget at sige til, Tiden har været kort; men hvordan det ærede Medlem kunde gaa saa voldsomt imod Forslagene, naar han ikke havde haft Tid til at sætte sig ind i dem, forstaar jeg ikke rigtig, jeg synes, at det saa vilde have været mere rimeligt, at han havde ventet med denne voldsomme Kritik, indtil Sagen atter kom til Behandling, og han saa havde haft Lejlighed til at sætte sig ind i dem.

Det ærede Medlem og hans Meningsfæller gaar stadig ud og tordner mod den høje Rente, Renten skal ned, men naar der saa kommer et Forslag gaaende ud paa at sætte Renten ned, siger det ærede Medlem: Den Maade duer ikke. Han føjede ikke til, hvad vi alle sammen ventede, han havde gjort, at der kun er een Ting, der virker, nemlig Grundskylden. Det undlod det ærede Medlem at sige, idet han var klar over, at vi alle vidste, hvad han tænkte, saa han ikke behøvede at sige det.

I øvrigt finder jeg paa nærværende Tidspunkt ikke Anledning til at gaa dybere ind paa de Udtalelser, der er fremkommet. Det ærede Medlem Hr. Krag, der paa visse Omraader vendte sig stærkt mod Lovforslaget, erklærede dog i Slutningen af sin Tale, at en Renteskat af den Karakter kunde han ikke være med til. Jeg tør maaske formode, at der i disse Udtalelser ligger et Tilsagn om, at helt afvisende overfor Renteskat er man ikke, saa meget mere som det ærede Medlem